

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 3

MAREC 2012

Rozumieť' skutočnosti - Stretnutie farských médií
Maškarné plesy - Anketa o knihách - Moc Božieho slova
Blahoslavený José de Anchieta - Dve percentá

Učiť sa rozumieť skutočnosti okolo nás

„Informácie sa stávajú dôležitejšími ako realita sama. Virtuálny svet sa tak mnohokrát stáva dôležitejším, ako ten skutočný.“ Túto myšlienku vyslovil pápež Benedikt XVI. na nedávnom (16.2.2012) stretnutí so 190 seminaristami z piatich rímskych seminárov. Myslím, že muž v bielom s geniálnou presnosťou opäť raz diagnostikoval chorobu dnešného

Áká je realita okolo nás? Kohokoľvek sa na to pýtam, dostávam rovnaké odpovede - zlá! Samé násilie, vraždy, havárie, prírodné katastrofy, kriminalita, politická a ekonomická neistota umocňovaná nestabilitou... Keď počúvam takéto odpovede, mám pred očami zábery z televíznych novín našich najväčších komerčných televízií. Noviny čítam už len na internete, a tiež neprinášajú omnoho krajší obraz sveta. Opýtajte sa svojich blízkych, ako sa majú a myslím, že dostane podobné hodnotenie ich života a sveta, v ktorom žijú. Prečo? Lebo je to naozaj tak? Alebo preto, že počuli, že to tak je?!

Prednedávnom mi kamarát poslal prezentáciu, v ktorej boli okrem iného aj tieto vety: „Je smiešne, ako ľudia zavrhnú Boha a potom sa

stažujú, že svet je jedno veľké peklo. Je smiešne, ako bezvýhradne ľudia veria všetkému, čo je v novinách, ale spochybňujú všetko, čo je v Biblii.“

Žiaľ, nie je to smiešne, je to tak - toto je polovica reality! A tak mal pápež opäť pravdu. Netvoríme správy o realite, ale vytvárame si realitu zo správ. Prečo? Lebo sme prázdni! Čítame, ale nerozmyšľame. Podobáme sa onomu Etiópčanovi z voza, na ktorý si prisadol Filip po tom, ako sa ho opýtal otázku, ktorú by sme si mali všetci napísať na zrkadlo: „A aj rozumieš, čo čítaš?“ (Sk 8, 30)

Myslím, že pôstne obdobie, ktoré sme nedávno začali, je vhodné na takúto vnútornú premenu - učiť sa rozumieť tomu, čo je skutočne okolo nás. Kto sme my? Čo je svet? Prečo nám bol daný? Kde sa to pokazilo? Ako a Kto to za nás napravil? Odpovede na tieto otázky nesú rovnakého menovateľa. Sme Božie deti a Boh je Láska. Sme teda deti Lásky. Svet je darom Lásky z lásky k nám. Začali sme ale viac milovať seba, než Lásku. A tak si Láska obliekla naše telo, aby ukázala svoju podstatu - obeť seba za milovaného. Toto je druhá polovica reality, v ktorej žijeme. Žiaľ, noviny o nej veľa nepíšu.

Človek ale nevie čítať iba noviny alebo knihy. Dokáže i čítať v očiach

iných. Vie čítať v stvorených veciach. Vie čítať v následkoch konania. I tu však môže spolu s už spomínaným Etiópčanom zo Skutkov apoštolov povedať: „Ako by som mohol (rozumieť), keď mi to nik nevyvetlí?“ (Sk 8, 31)

K Etiópčanovi si vtedy prisadol Filip, ktorý mu všetko vysvetlil. Nám Otec poslal v Ježišovom mene Ducha Svätého, aby nás naučil všetko a pripomenul nám všetko, čo nám Ježiš povedal (porov. Jn 14, 26). Tento Duch vedie Cirkev už viac ako dvetisíc rokov. Prostredníctvom Cirkvi,

účinného nástroja svojej moci, učí a vysvetľuje. No zároveň hľadá svojich poslucháčov. Nájde ich práve v nás?

Všetkým čitateľom Bartolomeja prajem milostiplný čas pokánia a obrátenia, aby pôst nebol časom znetvorených tvárí, ale radosti zo zmeny. Z víťazstva nad slabosťami, z obiahnutia milostí a z odpustenia hriechov, za ktoré Kristus priniesol obeť - Seba za milovaných.

Branislav Markovič, kaplán
Foto: Flickr.com by ElvertBarnes

Kresťanstvo formovalo celý národ

V rámci prípravy na jubilejný rok príchodu našich vierozvestcov putujú po Slovensku relikvie sv. Cyrila. Vo Farskom kostole sv. Bartolomeja sme si ich uctili 10. novembra 2011. Pri tejto príležitosti do Prievidze putovali ľudia zo širokého okolia.

Dekanovi Martinovi Dadovi, ktorý mal počas slávnostnej svätej omše homíliu, a host'ovi ThLic. Pavlovi Kollárovi, ktorý po svätej omši v prednáške priblížil mnohé zaujímavosti o vierozvestcoch sv. Cyrilovi a Metodovi, sme položili niekoľko otázok.

Pán dekan Martin, odkiaľ k nám boli privezené ostatky sv. Cyrila a kam putovali?

Relikvia je vlastníctvom Nitrianskej diecézy a postupne putuje po všetkých diecézách Slovenska. K nám prišla z dekanátu Žiar nad Hronom, z farnosti Kremnica.

Kto zariadil pre našu farnosť privezenie relikvie?

Putovanie relikvie bolo presne naplánované. Rozpis vypracoval biskupský úrad a ostatné detaily boli vecou dohody medzi kňazmi.

Veľkým požehnaním pre nás bola následná celopiatková adorácia pred

Najsvätejšou sviatosťou. Ako ste to prežívali vy?

Každá adorácia je výnimočným stretnutím s Pánom. Táto bola mimoriadna preto, lebo sme mali pri sebe svedectvo veľkých udalostí našej minulosti. Relikvia sv. Cyrila ešte intenzívnejšie poukazovala na toho, ktorý je zmyslom života, utrpenia, radosti, práce, povinností i oddychu.

Páter Pavol, po svätej omši si veriaci vo farskom kostole vypočuli vo vašej prednáške viaceré zaujímavosti o sv. Cyrilovi a Metodovi. Študovali ste ako kňaz a historik tematiku týchto svätcov aj bližšie? Predmetom štúdia na teologickej fakulte je štúdium cirkevných dejín a starosloviensky jazyk a kultúra, kde som mal možnosť hlbšie nazrieť do pozadia príchodu svätých solúnskych bratov, činnosti, ktorú v prospech našich predkov vykonali. Samozrejme, z dôvodu rozšírenia znalostí o danej problematike som študoval odborné monografie od Jána Stanislava, Richarda Marsinu, Matúša Kučeru, Jána Hnilicu, Michala Lacku či najnovšie od Jána Steinhübla. Každý z týchto autorov nám špecificky približuje vtedajšiu dobu, politické, hospodárske a náboženské pomery na Veľkej Morave, osobnosti, ktoré túto dobu spoluvytvárali,

takže každý záujemca má možnosť získať seriózný obraz tejto témy.

Má niektorá z univerzít špecializáciu štúdia týchto vierozvestcov?

Za posledných slobodných 20 rokov nieto snád' väčšieho slovenského mesta, kde by sa nebolo etablovalo univerzitné štúdium, alebo aspoň jeho pobočka. Je to dobrá indícia, že náš národ sa chce vzdelávať, ale na druhej strane mu v tom bráni nedostatok finančných prostriedkov. V Trnave vznikla dokonca univerzita, ktorá nesie názov sv. Cyrila a Metoda, ktorá, ako aj všetky ostatné, má filozofickú fakultu, kde sa pripravujú budúci pedagógovia v jazykovedných či historických disciplínach. V tomto rámci študujú aj odbor, ktorý sa nazýva slavistika, kde poslucháči majú možnosť získať znalosti staroslovienskeho jazyka a cyrilometodskej problematiky.

Čo je pre vás ako historika najdôležitejšie v činnosti a poslanstve sv. Cyrila a Metoda pre Slovákov?

V uvedenom poslanstve je podľa mňa snaha priblížiť Božie slovo nášmu národu v zrozumiteľnej podobe. Tým s tisícročným predstihom poukázali na to, čo II. Vatikánsky koncil zdôraznil v konštitúciách o Božom slove a liturgii, ktoré nariadil sláviť v ľudovom jazyku, čo dnes už berieme ako samozrejmu vec.

Vaša prednáška bola už prípravou na blížiacu sa 1 150. výročie príchodu Konštantína a Metoda na Veľkú Moravu. Pre tých, ktorí ju nepočuli, môžete, prosím, priblížiť to, čo o tejto téme považujete za zvlášť zaujímavé a dôležité? Evanjelizáciu našich predkov na konci 1. tisícročia konali írskotí misionári a misionári z Franskej rí-

kňaz sv. Gorazd a iní. Arcibiskupom nielen Veľkej Moravy, ale aj prilahlých krajov sa stal po smrti sv. Cyrila práve sv. Metod. Metod označil pred svojim pozemským odchodom Gorazda za svojho nástupcu.

V čom vidíte najväčší prínos sv. Cyrila a Metoda pre slovenský národ?

Vďaka pôsobeniu byzantskej misie u našich slovanských predkov sme získali povedomie národnej autochtónosti, rovnosti s ostatnými národmi vtedajšej Európy. I keď s pojmom národ - natio sa skôr stretávame od 18. storočia, predsa nič nezohralo takú eminentnú úlohu vo formovaní nášho národa vo veci svedomia, kultúry, mravov ako práve kresťanstvo.

še. Ale naši predkovia chceli mať aj svojich pastierov, ktorí by pochádzali z našich radov. Preto prínos byzantskej misie vidím vo výchove domáceho kléru, čoho výsledkom je

Za rozhovory ďakuje
Anka G.Vavrová
Foto: B. Markovič

V Prievidzi sa stretli redaktori farských médií

Banskobystrická diecéza v nedeľu 12. februára 2012 ocenila celoročnú službu farských redaktorov. V Prievidzi na Zapotôčkoch vo farskom centre sv. Terézie z Lisieux sa zišli na stretnutí farských masmédií. Najbližšie by sa ako redakcie mali stretnúť na celoslovenskom Dni katolíckych médií 19. mája 2012 v Bratislave.

Morálne ocenenie i knihu si z rúk diecézneho administrátora Mons. Mariána Bublínca prevzali tri desiatky angažovaných laikov v sprievode svojich kňazov, ktorí celý rok pracujú na tvorbe farských časopisov, webstránok a sociálnych sietí na území Banskobystrickej diecézy.

Prítomní si vypočuli posolstvo Benedikta XVI. pre mediálnych pracovníkov na rok 2012 s názvom Ticho a Slovo, cesta evanjelizácie. Farskí redaktori si vypočuli aj predbežné

pozvanie na Deň katolíckych médií v sobotu 19. mája v Bratislave, ktorého súčasťou bude aj priestor pre farské masmédiá.

Tohtoročné posolstvo Svätého Otca redaktorom priblížil vdp. Ján Kuneš. V zmysle pápežovho posolstva ich povzbudil k vnútornému stíšeniu sa. „V tichu sa dotkneme zdroja lásky,“ uviedol Kuneš a zdôraznil, že v kontexte náročného denného programu je nevyhnutné ustrážiť si ticho pre stretnutie s Božím slovom. Ján Kuneš v prednáške rozlíšil aj pôvodné grécke výrazy, ktoré v slovenčine poznáme ako utiahnuť sa, ohradiť a strážiť, hľadať súvisy.

V pracovnej časti stretnutia vystúpili pracovníčky DOMu Božieho milosrdenstva v Banskej Bystrici, ktoré farským redaktorom predstavili spôsoby, ako podporiť tamojšie sociálno-zdravotnícke zariadenia. Lenka Vajsová predstavila aktuálny percentuálny pomer finančného krytia denných nákladov na starostlivosť v Hospíci medzi sponzormi, klientom a zdravotnou poisťovňou.

Koordinátorka dobrovoľníkov v DOME Božie milosrdenstva Veronika Morvayová povzbudila redaktorov

k propagovaniu dobrovoľníctva, ktoré je osvedčenou a prínosnou službou nielen pre starších a chorých v DOME Božieho milosrdenstva ale aj pre samotného dobrovoľníka.

Internetový projekt na obdobie pôstu www.40dni.sk predstavil vdp. Štefan Hýrošš z Kláštora pod Znievom spolu s koordinátormi projektu vo Farnosti Žilina - Solinky, Michalom Privarčákom, Dušanom Pirošíkom a Kristínou Cingelovou.

Dvadsaťročnú tradíciu časopisu Xaver, ktorý vydávajú s celodiecéznym záberom bohoslovci Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne priblížil šéfredaktor Jozef Benčat a redaktori Martin Mihál a Marián Juhaniak. Prítomným sa prihovril aj Marcel Puvák, kňaz rodák z Prievidze, ktorý je vedúcim náboženského vysielania v TV NOE v Ostrave.

Text: TK KBS / Zuzana Juhaniaková
Foto: TK KBS / Mária Melicherčíková

Detský maškarný ples v duchu Noemovej archy

3/12

Aktuálne

Plesovej sezóne už síce odzvonilo, no tento rok môžeme spokojne konštatovať, že nám jej vychutnaniu nezabránili žiadne chrípkové bacily. Slniečny víkend prial tak farskému plesu pre dospelých, ako aj maškarnému plesu pre tých mladších.

Dňa 12. februára 2012 otvoril Kultúrny dom v Necpaloch svoje priestory viac ako 40 deťom. Masiek bolo neúrekom a širokej škále sa tešilo i vekové zloženie mladých účastníkov. Veselú atmosféru správdzali a svojimi pokynmi usmerňovali Žabka a Ježko Jožko, ktorí sa s pribúdajúcim časom museli stále viac a viac popasovať s rozptárenou pozornosťou rozšantených detí, ktorých vrava neraz víťazila i nad výdobytkami mikrofónovej techniky. Rešpekt síce spočiatku vzbudil tajný agent FBI (pán kaplán Braňo), no ani jemu a jeho váženým spoločníkom v porote sa ho nepodarilo udržať počas celého priebehu.

Ústrednou témou tohtoročného maškarného plesu bola totiž Noemova archa, na ktorej sa stretli zástupcovia rôznych masiek: kominár, kuchár, baletka, sen, psík, mačka, prasiatko, lienka, včielka, červená čiapočka, princezná, čarodejnice, anjelik, jeseň, Mexičanka, indiáni, socha slobody...

Aby sme však nepredbiehali udalosti, začnime pekne po poriadku. Všetci účastníci boli pri prezentácii rozdelení gombikovou metódou do 4 družstiev podľa farby získaného gombíka. Po úvodnej modlitbe pána kaplána Janka bola predstavená porota a po nej i animátori jednotlivých družstiev.

Po úvodnej roztancovačke a prvých nesmelých pohyboch sa deti rýchlo zahriali a v pripravených súťažiach nedali svoje družstvá zahanbiť. Duch súťaživosti sa striedal s uvoľňujúcimi eRko tancami, ktoré s uznaním zvládli i najmladší účastníci.

Nikto neostal skrátka, všetci vytrvalci boli na záver odmenení diplomom, sladkosťou a plyšovou hračkou. Týmto však odmeňovanie ani zďaleka neskončilo. Ocenenia sa dočkali i najoriginálnejšie masky, ktoré boli spravodlivo ocenené z hľadiska originality, domácej výroby a krásneho úsmevu samotného nositeľa. Zvíťazila tak Pipi Dlhá Pančucha, Jack Sparrow ako Pirát z Karibiku a Tekvička.

Po záverečnej stavbe Noemovej archy sa slova opäť ujal pán kaplán Janko, ktorý podujatie ukončil modlitbou a záverečným požehnaním.

Text: Maťa Fritzová

Foto: Branislav Markovič

Deň otvorených dverí v piaristickej škole

V posledný deň mesiaca január boli u piaristov otvorené dvere školy. Do všetkých priestorov budovy kláštora i kostola mohol vstúpiť ktokoľvek, kto bol zvedavý, ako sa učí v cirkevnej škole.

Vyučovanie prebiehalo rovnako ako po iné dni. Počas prvých štyroch vyučovacích hodín mohli naši hostia sledovať žiakov a ich pedagógov v „živom“ procese vzdelávania.

V triedach prebiehali hodiny kreatívnym spôsobom. Na prvom stupni ZŠ sa žiaci učili hrou počas rozprávkových hodín. Zahrali sa na usilovné včielky, vytvárali krásne projekty, dramatisovali príbehy.

Na prízemí školy sa mohli najmenší návštevníci zahrať s vedeckými hračkami, ktoré svojím zložením a fungovaním vysvetľovali rôzne fyzikálne javy.

V preukazovaní svojich zručností a vedomostí nezaostávali ani žiaci druhého stupňa ZŠ či študenti gymnázia. Žiaci si zahrali bábkové divadlo vo vlastnej réžii, napísali scenár v nemeckom jazyku, natáčali film. Vyššie ročníky gymnázia sa zúčastnili odbornej prezentácie o Japonsku so vzácnym hosťom školy, kultúrnou atašé Japonska. Študenti si v rozhovore s ňou mohli overiť svoju znalosť anglického jazyka.

Aj naša kaplnka, živé srdce školy, bola pripravená prijať hostí. Vstúpiť smel každý, kto sa túžil nášmu Bohu poďakovať, porozmýšľať o svojom živote, alebo ho chcel o niečo poprosiť.

Dvere do svojich učebni nemali však otvorené iba žiaci, pedagógovia a najväčší Učiteľ, ale aj vedenie školy. V multimediálnej učebni prebiehala Hodina otázok a odpovedí s pani riaditeľkou, so zástupcami jednotlivých organizačných zložiek školy a so zriaďovateľom školy. Zúčastnení hostia počas nej mali možnosť klásť akékoľvek otázky na adresu fungovania a ďalšieho smerovania Piaristickej spojenej školy.

Veríme, že každý, kto navštívil našu školu v tento deň, cítil sa v nej ako doma. Ved' napokon, to je aj jej dlhoročné heslo, ktoré sa snažíme naplňať: „*Naša škola - náš dom.*“ Ďakujeme všetkým návštevníkom a tešíme sa na stretnutie aj nabudúce.

Text: Elena Blašková

Foto: www.piaristi-pd.eu

Masmediálny detský maškarný ples u piaristov

V duchu ohlasovania dobrých správ, s mottom „Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu.“ (Ž 51,17) sa v poslednú fašiangovú nedeľu, čiže 19. februára 2012, konal maškarný ples detí v piaristickej škole. Radosť z ohlasovania dobrých správ sa šírila naozaj do celého sveta. Alebo aspoň do celej Prievidze. Bohu vďaka!

Text: P. Ján Hríb, Sch.P.; Foto: Marek Mokry

Manželia si obnovili sľuby

Kto by nepoznal deň zalúbených, sviatok sv. Valentína? Žiaľ, v našej kultúre nadobúda čoraz viac skôr pohanský charakter. Prejavuje sa rôznymi formami vynaliezavej reklamy, ktorá nás núti kupovať veci „z lásky pre partnera“.

Kresťania si ale 14. februára v Európe pripomínajú iných svätcov. Tento deň sa slávi sviatok sv. Cyrila a Metoda, patrónov Európy. Práve 14. februára v rímskom kláštore po päťdesiatich dňoch svojho ťažkého utrpenia podľahol chorobe sv. Cyril. Bol pochovaný v Ríme, v Kostole sv. Klimenta.

Preto práve 14. februára 2012, keď si s úctou pripomíname významné kresťanské vzory svätosti, sa manželské páry (učitelia, rodičia, starí rodičia a iní podporovatelia Bohom ustanoveného manželského zväzku)

rozhodli poďakovať slávnostnou svätou omšou v Kostole Najsvätejšej Trojice za dar sviatosti manželstva.

Súčasťou svätej omše bola aj obnova manželských sľubov, ktorá spolu s čítaním Božieho slova, prosbami, obetnými darmi i spevom našich detí (plodov manželstva) v súbore Rosnička, vytvorila v tento večer neopakovateľnú atmosféru, pripomínajúcu svadobný deň. Veríme, že prítomní manželia naozaj s láskou spomínali na chvíľu, keď si pred Bohom sľúbili, že sa budú navzájom milovať a ctiť až do smrti.

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA

13.-19.2.2012

Napriek tomu, že slávnostnú svätú omšu pri príležitosti prebiehajúceho Národného týždňa manželstva organizovala naša škola po prvýkrát, boli sme milo prekvapení účasťou mnohých manželov. Najviac nás však potešila spontánna atmosféra pátrom Jánom ohláseného agapé, ktoré nasledovalo po svätej omši v priestoroch školy. Naši najmenší si pochutali na „svadobnej torte a koláčoch“ a rodičia mali možnosť navzájom sa pozdieľať zo svojej radosti

z netradičného prežívania Dňa zaľúbených ako oslavy daru manželstva. Aj takýmto spôsobom sme chceli všetkým mladým i starším, ktorí sa rozhodujú prijať alebo už prijali túto Bohom danú ustanovizeň, vydat' svedectvo o tom, že ich rozhodnutie sa stane určite požehnaným, ak ho budú žiť v súlade s Božím plánom o manželstve. A ním je vzájomné sebadarovanie, láska a úcta manželov „až kým ich smrť nerozdelí“.

My, všetci manželia zjednotení láskou v Kristovi veríme, že zaľúbenie nepatrí iba mladým. Ono v skutočnosti najviac patrí tým, čo žijú svoje povolanie verne až do konca. Lebo to práve skrze milosť *Boh pôsobí v nás, že aj chceme, aj konáme, čo sa jemu páči*.

Elena Blašková

Marcová anketa o knihách Aké knihy odporúčali členovia našej farnosti?

V rámci marca - mesiaca knihy sme sa niekoľkých členov našej farnosti spýtali na ich obľúbené knižné publikácie. Aké boli odpovede na otázky: *Keby ste niekomu mali odporučiť na čítanie dobrú knihu, aká kniha by to bola? Prečo?*

Augustín Ugróczy
28 rokov, architekt

U mňa je na prvom mieste rozhodne Biblia, ale v mojom živote zohrala veľkú úlohu aj kniha *Dobré ráno, Duchu Svätý* od Bennyho Hinna. Je tam krásne a dôveryhodne opísaný intímny, ba dokonca až detsky žartovný vzťah evanjelistu Bennyho Hinna s Duchom Svätým. Viem, že táto kniha je ostro kritizovaná katolíckmi i protestantmi pre určité teo-

logické nezrovnalosti, ale jej podstatou je aj tak prechod od bezduchého náboženstva k osobnému a reálnemu vzťahu s reálnym Bohom. Benny síce pri tejto ceste opustil katolícku cirkev a stal sa protestantom, ale pre mňa sa jeho príbeh stal motiváciou vytvárať vo vnútri katolíckej cirkvi túžbu po intímnom spoločensťve s Bohom v každodenných situáciách.

Branislav Markovič

31 rokov, kaplán

Naposledy som čítal knihu *Súradnice nádeje* (Max Lucado), ktorá ma veľmi oslovila pohľadom laika na Božiu lásku - aj keď ide o protestantskú knihu a treba v nej vedieť filtrovať ich učenie.

Potom ma veľmi zaujala publikácia *Pápež na muške* (Aldo Maria Valli), ktorá nádherne zhrňa fakty v rôznych mediálnych kauzách proti pápežovi a na ich základe dokladá, ako média zavádzajú a vedome útočia voči jeho autorite s cieľom zdiskreditovať ho pred svetom.

Ďalšia zaujímavá kniha je *Ortodoxia* (Gilbert Keith Chesterton), ktorá podáva jeho osobnú filozofiu života a viery. On sám v nej píše, že si myslel, že objavil Ameriku, ale v konečnom dôsledku prišiel vždy iba na to, čo po stáročia už hlása Cirkev - zásady evanjelia nie sú vzdialené tomu, kto hľadá pravdu...

Z profánnej literatúry mám rozčítanú knihu *Zlodejka kníh* (Markus Zusak), ktorá hovorí o osude malého dievčatka počas druhej svetovej vojny a o jej snahe o prežitie. Takisto opisuje boj nevnímať okolitý svet (utrpenie) ako trest od Boha. Je zaujímavá tým, že rozprávačom deja je Smrť, ktorá sa celý čas usilovala o život dievčatka...

Sestra Xavéria Mikulová, FDC *rehoľná sestra*

Ja by som odporučila knihu *Vykúpečná láska* (Francine Riversová), ktorá sa určite bude páčiť mnohým ženám. Mám rada aj knihy od Katriny Zeno (*Som žena, Keď život nejde podľa mojich predstáv*). Z profánnej literatúry je peknou knihou *Židovka* od Andrey Coddington. Pravdivo opisuje komunizmus v našej vlasti.

P. Juraj Ďurnek, Sch.P.

41 rokov, rehoľník

Oslovila ma kniha *Dokonalá sloboda* od Mária Calasanz Ziescheovej. Tento román z pera nemeckej rehoľnice opisuje obdobie začiatku 11. storočia. Rozpráva o Hermannovi z Reichenau, vzácnom človeku, ktorý bol síce telesne úbohý, ale krása jeho duše vyžarovala veľkú vnútornú silu.

Dagmar Trágorová

49 rokov, učiteľka

Páčil sa mi román od Hany Andronikovej *Zvuk slnečných hodín*. Zaujalo ma prelínanie časových rovín a žánrov. Opisuje život dvoch emigrantov, ktorí sa stretli v Amerike. Cez toto stretnutie sa prelína ich milostný vzťah videný a opísaný očami ich syna.

Elena Blašková

36 rokov, učiteľka

Som nenapraviteľný romantik. V mladosti som asi v štrnástich prvýkrát čítala román od Charlotty Brontëovej *Jana Eyrová* a dodnes sa k nemu rada vraciam. Život anglickej siroty, s ktorou sa život veľmi nemaznal, no cez svojho nezlomného a morálne pevného ducha dokázala zvíťaziť nad všetkými prekážkami na ceste ku šťastiu, ma vždy znova naplní vnútornou harmóniou. Na

tejto knihe ma najviac uchvacuje čistota a úprimnosť v myslení a konaní hlavnej hrdinky.

Martina Fritzová

32 rokov, ekonómka

Mňa osobne zaujala publikácia *Hojenie zranených emócií* od Martina H. Padovaniho, SVD. Autor tu pravdivým, trefným a zrozumiteľným spôsobom popisuje a analyzuje problémové oblasti ľudských emócií a z nich vyplývajúce problémy - konflikty vo vnútri samotného človeka, vzťahové problémy s inými ľuďmi a vo vzťahu k Bohu. Publikácia napomáha pochopiť, v čom môžu spočívať opakujúce sa neúspechy a problémy vo vzťahoch (partnerských, manželských, rodinných a iných) a čo môžeme pre ich zmenu, vyriešenie či prijatie urobiť.

Mária Kvetová

26 rokov, lekárka

V poslednej dobe sa ma dotkla kniha českej autorky Mirky Šimkovej *Devátý dotek*. Autorka nie je spisovateľkou v pravom slova zmysle. Je to obyčajná žena, starajúca sa o svoju rodinu - o manžela Mildu, takmer dospelú dcéru Zuzku z prvého manželstva a ďalšie tri malé deti - predškoláka Davidka, trojročnú Klárku, ktorá je pre smrteľnú chorobu pripútaná na vozíček a ani nie dvojročného Kajíka. Takmer obyčajný život takmer obyčajných ľudí. Až do chvíle, kedy jej manžela cestou do práce zrazí nákladné auto.

Kniha je autentickým denníkom autorky. Ide vlastne o knižné vydanie zápiskov, ktoré si viedla na internete. Prvým zápisom je jedna stránka, ktorú napísala v deň

manželovej smrti, posledným je veta napísaná rok, šesť mesiacov a sedem dní potom.

Ťažko je napísať obsah vyše dvestostranovej knihy v pár vetách. Kniha je ako život - surová, krutá, tvrdá - a zároveň plná nádeje, zábleskov šťastia a boja o každý nový deň.

Čo sa ma dotklo najviac? Autorka sama o sebe hovorí, že je neveriaca - ale keď si prečítate jej knihu, budete presvedčení, že verí viac, ako mnohí kresťania. A aj keď To, čomu verí, nevie pomenovať, je to Boh. Ten, ktorý dopustil, aby ani nie v štyridsiatke pochovala manžela, denno-denne sa bála o Klárku a zostala na všetko úplne sama, ale Ten istý, ktorý ju priviedol k poznaniu, že život má zmysel, že len cestičkou smútku sa dá prísť k nádeji a že zmierenie prináša pokoj.

Neuveriteľne autentická kniha, pri ktorej budete potrebovať vreckovky, lebo sa bude dotýkať vášho srdca - miesta, kde máte tých, ktorých milujete. Bude vás nútiť premýšľať o vlastnom živote - a možno sa vám hlbšie vryjú pod kožu autorkine slová: „... dokud žijeme, vždycky je nádej.“

Pripravila: Petra Humajová

Ilustračné foto: Silvia Kobelová

Modlitebná knižka - Jednotný katolícky spevník

3/12

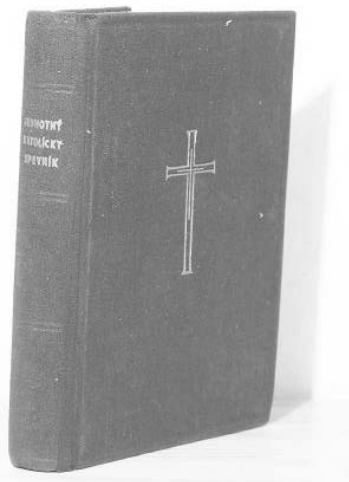
Máloktorému dieťaťu sa dnes stane, že by dostalo za účasť na prvom svätom prijímaní iba modlitebnú knižku. Jej úlohu nahradili „hodnotnejšie dary“. Nekatolícke cirkvi však hovoria o tom, že náš Jednotný katolícky spevník je hoden obdivu. Sme si toho vedomí? Či ho skôr považujeme za prežitok?

História *Jednotného katolíckeho spevníka* je jednoduchá. *Spolok svätého Vojtecha* oslovil Mikuláša Schneidera-Trnavského, známeho slovenského skladateľa, dirigenta a hudobného pedagóga, s myšlienkou zostaviť zborník katolíckych piesní. Uvedené dielo SSV vydal prvýkrát v roku 1937. Niektoré piesne v JKS zhotoviteľ prevzal z prvého katolíckeho kancionálu *Cantus catholici*, ktorý bol vydaný v roku 1655 a zostavil ho jezuita Benedikt Sólóši.

Slovensko je počtom omšových piesní európskym unikátom, pravdepodobne niet krajiny, ktorá by ich mala viac. Piesne vznikali spontánne, ľudia si ich pôvodne podľa dostupných zdrojov odpisovali na púťach, aby sa zjednotili v rámci bohoslužieb. V časoch latinských omší sa dôležité modlitby modlil kňaz po latinsky a ľud ich spieval v prebásnenej podobe po slovensky.

Vendelín Pleva, riaditeľ *Spolku svätého Vojtecha* potvrdzuje, že JKS je stále najpredávanejšou knihou na Slovensku. Pred rokom vyšlo už 73. vydanie. Spolu sa ho za tie desaťročia predali milióny kusov, aktuálne ich každý rok vydáva SSV okolo 30-tisíc kusov. Okrem textov piesní obsahuje rôzne iné texty - základné modlitby, Desatoro, prežehnanie, pozdravy.

Modlitebnú knižku nachádzane u nás aj vo viacerých modifikovaných verziách. Zjednodušený a menší formát je určený deťom. Existuje i

zhotovovaná verzia a pre seniorov je k dispozícii prehľadnejšie vydanie s väčšími písmenami.

Účastník internetového diskusného fóra pre katolíkov Kredo.sk si položil rovnakú otázku ako si kladiem ja: Považujú ľudia piesne v JKS za prežitok alebo za poklad? Prečítajte si niekoľko vybraných príspevkov prevažne mladých ľudí.

Miro: Sú tam naozaj nádherne piesne. Treba však aj dobrého organistu, aby nevyznievali ako uspávanka. Organové omše zatiaľ prevládajú, skôr sú vzácnejšie práve omše s inými nástrojmi. A keď je to mládežnícka svätá omša... Mne osobne tam viac sedí gitara. Je to vec pohľadu, ale aj v takom Spievatku nájdeme množstvo piesní, ktoré majú čo povedať a sú mladým bližšie. Ak je raz pieseň tvorená na oslavu Boha,

s úprimným srdcom, vždy má čo povedať.

Maťo: Ja osobne piesne z JKS nemám rád (až na pár výnimiek). Hudobne je to podľa mňa hrôza, všetky znejú ako pohrebné piesne. Ale to nie je iba problém JKS, väčšina katolíckych piesni znie smutne, akoby ľudia ani nemali radosť z Božej lásky.

Miško: Ako amatérsky organista priam zbožňujem piesne z JKS. Aj mládežnícke piesne sú pekné, ale organ sa celkovo z liturgie nemôže vytrácať.

Katarína: Môj názor je jednoznačný - s liturgickou hudbou je spojený organ, presnejšie píšťalový organ, ktorý si „Cirkev ctí ako tradičný hudobný nástroj, ktorého zvuk vie mohutne povznášať mysle k Bohu. (...) chcem zdôrazniť to, že my často nevieme oceniť bohatstvo, ktoré

máme v piesňach JKS a tiež ani ich najväčšieho skladateľa M. Schneidera - Trnavského. Mnohým tie piesne „nechutia“ preto, lebo sú, žiaľ, veľmi zle interpretované (bez presného tempa, rytmu, alebo i spôsobilého organu, nehovoriac o rôznych kvázi umeleckých úpravách či opačne, zjednodušovaných a fušovaných verziách), a tiež bez snahy ich interpreta o zlepšenie svojej úrovne hry. Tým sa tieto piesne ozaj degradujú.

Ako sme sa dočítali, aj názory mladých ľudí na katolícku pieseň z JKS sa rôznia. V každom prípade, predajnosť JKS potvrdzuje, že nie je knihou, ktorá by mala upadnúť do zabudnutia.

Text: -mjl-

Zdroje: forum.sk, sme.sk

Foto: www.antikraj.sk

Dva názory na knihu o láske

Niekedy je dobré, ak sa k niečomu vyjadria dvaja. Takúto netradičnú recenziu knihy *Daj láske šancu* od Gabriele Kubyovej sme pripravili s mladými zo spoločenstva Piar. Čo nezávisle od seba o tejto knihe po jej prečítaní povedali mladý muž a mladá žena?

Presne taký, aký si, začni prosiť, hľadať a klopať...

„Útla knižka a za lacný peniaz. Vari sa dá o láske napísať na pár strán?“ nešlo mi stále do hlavy, keď som po prvýkrát v živote prišla do kontaktu s dielom *Daj láske šancu* od autorky Gabriele Kubyovej, pre mňa osobne doteraz absolútne neznámej.

Musím sa vám priznať, moje pocity boli zo začiatku veľmi rozpačité, keďže mi z vonkajšej stránky knižka pripomínala skôr brožúru než plnohodnotnú literatúru, ktorá by ma

mala obohatiť. Autorka však, z tohto pre mňa pôvodne mínusu, urobila obrovské plus.

Po mnohých návodoch na lepší život pre mladých, radách, akým smerom sa majú uberať (niekedy veľmi nezrozumiteľných a zložitých), prišla na trh publikácia, ktorá poukazuje na aktuálne problémy.

My, kresťania, máme občas tendencie nevenovať sa niektorým témam, lebo ich považujeme za „nehodnotné“. To však neznamená, že neexistujú. Nedostatočná, resp.

mylná informovanosť potom spôsobuje, že mladí ľudia utápajú svoj život v alkohole, cigaretách a po-

GABRIELE KIUBY DAJ LÁSKE ŠANCU

vrchnom štýle života. Dochádza k vraždám ešte nenarodených detí, a to len preto, lebo nič iné a lepšie nepoznajú. A to, čo často považujeme za opovrhnutiahodné správanie, je len prejav nepoznania lásky, o ktorej my toľko vieme, a pritom ju stále nežijeme.

Dielo je venované či už mladým alebo starším, veriacim i neveriacim. Posolstvo je jasné: Človek nemôže dať to, čo nemá. Keď raz necíti Lásku vo svojom srdci, musí sa vrátiť ku zdroju, k jej prameňu, aby ju mohol rozdávať ďalej. „Boh je láska; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom.“ (1 Jn 4, 16).

Neboj sa, priateľu. Len urob rozhodnutie a daj láske šancu. Ak nevieš, ako a kde máš začať, odporúčam ti túto knižku. Zvyšok je už len na tebe.

Margaréta Šovčíková

Z môjho pohľadu

Keď sa mi táto kniha nedávno dostala do rúk a pozrel som sa na titulku, pomyslel som si, že to bude opäť jedna z iks kníh, kde budú len vznešené a teoretické opisy lásky, ktoré však často s realitou nemajú veľa spoločného.

Opak bol však pravdou. Tato kniha je jedna z mála, kde je láska priamo situovaná do dnešnej doby, kedy sú trendy, kultúra a zvyky - také, aké sú. Plytké užívanie si, zábava bez záväzkov ako hlavná náplň života.

Táto kniha dokáže veľmi povzbudiť človeka, ktorý túži po poriadnych, hlbokých vzťahoch. Veľmi ma potešilo, že je písaná pre laika, moderným a jednoduchým jazykom, vďa-

ka čomu ju možno odporučiť i neveriacim .

Autorka píše o takých veciach, o ktorých sa v kresťanstve príliš nehovorí, no na druhej strane sa o nich v médiách hovorí veľmi veľa. No buď úplne nesprávne, alebo len poloppravdivo.

Praktické, jednoduché písanie, žiadne siahodlhé opisy, kniha je konkrétna - je pre mladého človeka, ktorý dennodenne zápasí s pokušením, s čistotou. Špeciálne odporúčam aj pre chalanov, ktorých čítanie kníh príliš neláka. Určite vám táto kniha aspoň trochu pomôže, usmerní a povzbudí vás. No hlavne vás nebude nudiť. Za to vám ručím.

Ondrej Kobela

Bol som mimo

Recenzia DVD Michala Hirku

„*Strhujúce príbehy, široké spektrum duší, ktoré potrebovali zachrániť. Chytali sa slamky, topili sa v beznádeji. Životné osudy mužov, ktorí prešli cestami-necestami, aby spoznali seba a svoju hodnotu.*“ Tieto slová nachádzame na obale prvého DVD krátkych dokumentárnych filmov Michala Hirku *Bol som mimo*.

V podobnom štýle sa nesú i príbehy DVD *Bol som mimo 2*. Príbehy alkoholikov, drogovu závislých, gamblero-rov, ľudí venujúcich sa okultným praktikám... Boli „mimo“, ale vrátili sa späť.

Prvotný nápad

Michal Hirko už mal s filmovaním skúsenosti. Pre natáčanie *Bol som mimo* už pripravil sériu dokumentov *K ako kapucín*. O jeho filmárskej aktivite sa dozvedeli v českej TV Noe a požiadali ho o spoluprácu pri vytváraní relácie *Goodwillboy* určenej pre chlapcov. „*Moja práca spočívala v dokumentárnom stvárnení ľudí, ktorí v živote šliapli mimo, no vďaka Bohu sa dostali späť,*“ hovorí Michal Hirko.

Pri tvorbe týchto dokumentov ho fascinoval najmä obraz pahreby, ktorej žiaru tvoria horiace uhličky. No len čo jeden vypadne mimo nej, pomaly zhasína. „*Aj daní ľudia boli mimo ohniska, ktoré by im dávalo svetlo a teplo. Potrebovali ruku, ktorá by ich vrátila späť.*“

Viac ako dvadsať

Príbehy sa natáčali v priebehu roka 2010. Michal Hirko nevedel, či nájde dostatok ľudí, ktorí sú ochotní ísť s kožou na trh. Nakoniec ich bolo viac ako dvadsať. „*Častokrát som počas ich rozprávania sedel na stoličke ako prilepený. Ich príbehy zneli až neuveriteľne. Zdalo sa mi, že to ani nemôže byť pravda, že by*

toto zažil práve ten človek, ktorý teraz stojí predom mnou. A potom som pochopil: každý z nich je pre mňa darom.“

O kom dané príbehy sú? „*Medzi ľuďmi, s ktorými som sa stretol, sú alkoholici, narkomani, gambleri, počítačovní závisláci, liečitelia, punkeři, díleri drog, zlodeji áut, vykrádači bytov, bývalí väzni, tiež samovrahovia, ktorým to nevyšlo. Navštívil som ľudí niekoľkých sociálnych centier, ako napr. Teen Challenge v Seredi, komunitu Cenacolo pri Seneci, Návrat v Kráľovej pri Zvolene. Niektorí ma prijali priamo u seba v obyvačke. Podotýkam: aj keď sú označení podobnými prívlastkami, ide o osobnosti s veľkým „O“. Dnes sú svedkami, ktorí potvrdzujú, aké veľké veci v ich živote urobil živý Boh,*“ hovorí Michal Hirko.

Záchrancom je naozaj Boh

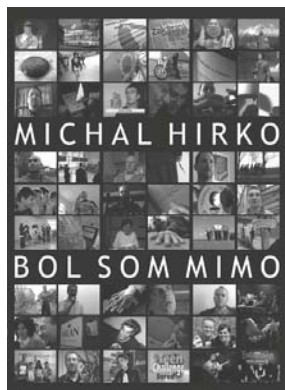
Práca na jednom dvanásťminútovom filme trvala Michalovi Hirkovi, keďže pracuje sám, viac ako 40 hodín. „*Ak by som pracoval s mládežou, určite by som chcel mať po ruke podobný náučný materiál. Buď ako učiteľ, rodič, duchovný pastier, alebo len ako človek, čo v dnešnej dobe, či chce alebo nechce, musí vnímať mladého človeka nanovo,*“ hodnotí význam svojich dokumentov.

Podľa jeho slov títo ľudia ešte svoj boj nevyhrali, opäť môžu padnúť. Čo je však dôležité, uvedomujú si, komu za to, že vôbec vstali, môžu

d'akovat'. Ich záchrancom je Boh.

Hoci prvý impulz na natáčanie série dokumentov *Bol som mimo* vznikol v Čechách, finančne dielo pokryla distribučná spoločnosť Zaex. Prvá séria dokumentov vyšla v roku 2010, druhá v roku 2011. V súčasnosti sú obe dostupné vo vydavateľstve Kumran aj v balíku za zvýhodnenú cenu.

Petra Humajová
(Informácie o dokumentoch boli čerpané
z webovej stránky www.hirko.sk)

Moc Božieho slova

Skúste na chvíľu zavrieť oči a predstaviť si nič. Tu zrazu povieť: „Dom.“ A máte dom. Potom záhrada a pred domom vám vyrastie nádherná záhrada. Potom ulica, priatelia, auto... A všetko čo povieť, sa stane skutočným. Krásna predstava však?

Presne takto Boh stvoril celý svet - skrze slovo, ktoré povedal: „*Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo.* (Jn 1,1-3)

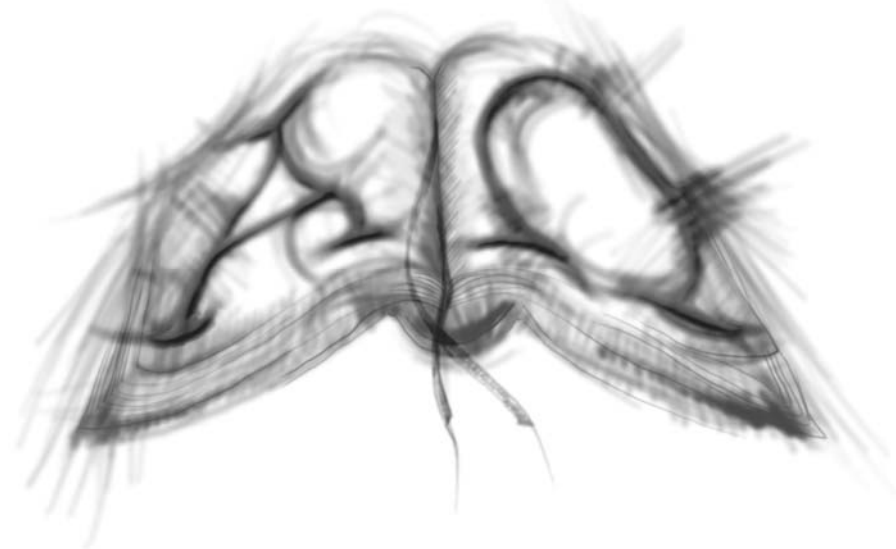
Predstavte si, že by ste dnes mohli ísť na výlet do Austrálie, alebo na Mesiac. Znie to ako úžasné dobrodružstvo. Všetko? Pritom celá zem, slnečná sústava, galaxia a vôbec celý kozmos drží pohromade preto, že Boh to tak vyslovil. Boh ho drží pohromade skrze jeho slovo, lebo všetko je skrze jeho slovo.

Teraz si predstavte matku, ktorá vychováva svoje deti, ale je nemá. Nedokáže svoje deti povzbudiť, vyhrešiť, usmerniť, zavolať, povedať: „Si mi vzácný“. Takáto mamka to má veľmi ťažké, lebo ak chce rodič budovať charakter dieťaťa, tak ho poúča. Ak chce rodič budovať vzťah so svojím dieťaťom, tak k nemu hovorí.

Preto, že my sme Božie deti, Boh k nám hovorí. Hovorí skrze mnohé prorocktvá, učenie, príbehy, podobností... A určitú časť týchto slov, ktoré vnukol svojim učeníkom, kázal, aby zapísali.

Zo zapísaného slova Božieho cirkev vybrala v 4. storočí tie knihy a listy, ktoré mali v sebe najpodstatnejší a najdôveryhodnejší odkaz od nebeského Otca svojim deťom. Tento odkaz je napísaným slovom, ktoré drží pohromade všetky tie úžasné slnečné sústavy a galaxie, čo skúmajú vedci. Je to slovo, ktoré naprieč dejinami vyjadrovalo nemennú túžbu nemenného Boha budovať vzťah so svojimi deťmi. Toto slovo, tento odkaz, sa volá Biblia.

Biblia je Božie slovo, ktoré v nás buduje vieru: „Viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo.“ (Rim 10.17) Sú v nej zapísané slová, ktoré v nás nadprirodzeným (zázračným) spôsobom budujú svä-

tosť, nový život, robia nás čistými: „Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal.“ (Jn 15,3) - hovorí Pán Ježiš.

Mnohí ľudia veľmi radi a s nadšením nosia so sebou svoju Bibliu všade, kam idú. Prečo to robia? Nebolo by lepšie nechať Bibliu na dôstojnejšom mieste než je cestovná taška? Nie. Videli ste už rytiera alebo vojaka, ktorý by si svoju zbraň nechával doma v poličke? **Biblia je našou zbraňou:** „Napokon upevňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci. Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla. A zoberte si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo!“ (Ef 6,10-11;17)

Božie slovo je tou najsilnejšou zbraňou na svete. Predstavte si že by ste mali doma na poličke atómovú bombu, ktorú môžete nasmerovať proti každému lúpežníkovi a ohováračovi. A tu je niečo omnoho viac než akákoľvek zbraň zostrojená človekom. Je tu zbraň, ktorá preniká do hĺbky srdca každého človeka a vyvádza na povrch všetky jeho tajnosti, hriechy,

ale aj túžby - a ponúka očistenie: „Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný.“ (Heb 4,12-13).

Ako každá zbraň, aj **Biblia je účinná len za predpokladu, že ju nosíme so sebou a vieme ju používať:** Boh je duch a jeho slovo zapísané v Biblii je slovo duchovné. Preto sa musí používať v Moci Ducha Svätého. Ináč nám bude nanič. Ostane ako nevytášaný meč a môžeme ním akurát tak niekoho „udrieť po hlave“, ale jeho srdca sa nedotkne: „Lebo litera zabíja, kým Duch oživuje.“ (2Kor 3,6).

Jednoducho povedané: Na to, aby sme mohli priviesť niekoho k obráteniu, aby sme mohli bojovať proti démonom, aby sme mohli používať Bibliu ako meč, potrebujeme ju čítať, porozumieť a vysvetľovať v moci Ducha Svätého. „Moja reč a moje ohlasovanie nespočívali v presvedčivých a múdrych slovách,

ale v prejavoch Ducha a moci, aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.“ (1Kor 2,4-5).

Apoštol Pavol bol veľmi múdry, chápavý a vzdelaný muž. Napriek tomu, keď ohlasoval vieru v Krista, nepoužíval presvedčivú argumentáciu, ale nechal Ducha Svätého, nech ho vedie a nech sa aj prejavuje vo svojej moci.

Vytasit' dvojsečný meč je úloha neľahká, ba pre človeka až nemožná. Božie slovo je tak silné, že človek ho bez Boha nedokáže uniesť, pochopiť, odovzdať. Ale stačí len málo. Stačí poprosiť Ducha Svätého aby sa

s nami vybral na dobrodružnú cestu. Zoberme svoje Biblie do rúk a čítajme ich s Duchom Svätým, konajme podľa nich, vystúpme so svojej komfortnej zóny a nechajme Boha nech nás buduje ako Rodič svoje deti. Nechávajúme v poličke tú zbraň, ktorá má moc zmeniť každé srdce.

„A tieto slová, ktoré ti ja dnes prikazujem, nech sú v tvojom srdci, poučaj o nich svojich synov a sám uvažuj o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš na ceste, či budeš ležať alebo stáť.“ (Dt 6,6-7)

Text a ilustrácia:
Augustín Ugróczy
(gustovclanok@gmail.com)

Zakladateľ brazílskej literatúry Blahoslavený José de Anchieta

Už deti v škole sa učia, čo je to literatúra. V učebniciach je definovaná ako súhrn literárnych (slovesných) diel. Bl. José de Anchieta však objavil i iný jej význam. Ako výstižne povedal pápež Ján Pavol II. pri jeho blahorečení, „... pochopil, že obrátenie na kresťanskú vieru môže nastať iba vtedy, keď si dá námahu so zodpovednou kultúrnou prácou“. A kultúra v sebe zahŕňa i literatúru.

José de Anchieta sa narodil 19. marca 1534 na ostrove Tenerife, ktorý patrí ku Kanárskym ostrovom. Pôvodom bol teda Španiel. Keď mal 14 rokov, odišiel študovať na univerzitu v Coimbre v Portugalsku. Práve počas štúdií v Coimbre sa nadchol listami sv. Františka Xaverského, ktoré preložil sv. Ignác z Loyoly. V listoch sa písalo o misiách na Ďalekom východe. Predstava misii Josého tak nadchla, že sa rozhodol vstúpiť do rádu jezuitov.

Ďaleká Brazília

José bol ešte ako študent poslaný do Brazílie, kde sa jezuiti v tých časoch pokúšali začať svoju misijnársku činnosť. Pôsobil ako učiteľ v meste San Salvador de Bahia. Neskôr bol preložený do Sao Paula, kde založil jezuitské kolégium. V tých časoch ešte nebol kňazom, vysvätený bol až v roku 1566. Ako kňaz začal spolupracovať s provinciálom Manuelom de Nóbregom. Založili misijnú stanicu Rio de Jane-

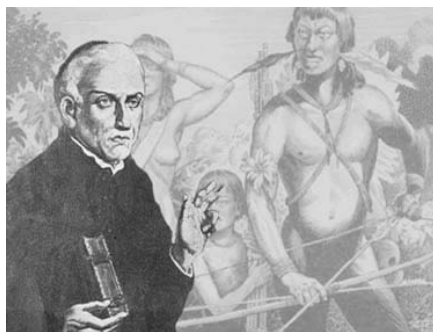
iro a podarilo sa im uzmieriť bojujúce indiánske kmene. José istý čas prežil aj v misijnej stanici Sao Vincente.

Indiáni

Hlavnou náplňou Josého sa stala práca s Indiánmi z kmeňov Tupi a Guarani. Píše sa o ňom: „*Bosý, s krížom a ružencom okolo krku, s láskou a breviárom v ruke, sprevádzaný liturgickými pomôckami, išiel hlbšie do lesov, prechádzal dravé rieky, škriabal sa v najdivších terénoch, strácal sa v hlbke pustatín, stál tvárou v tvár divokej zveri a všetky tie poslania a prácu, ktorých jedine Boh bol svedkom, vykonával výlučne z dôvodu dobývania duší.*“ Pomáhal uzmierovať znepriatelené kmene a chránil Indiánov pred kolonizátormi.

Začal sa však zaujímať i o jazyk a zvyklosti indiánskeho kmeňa Tapuya. Pochopil, že pokresťančovať neznamená zbavovať rodových zvyklostí a kultúry, ale skôr sa v hlásaní evanjelia prispôbiť tomu, čo je pre Indiánov prirodzené. Stal sa prvým brazílskym spisovateľom. Písal divadelné hry, ktoré tlmočil do jazyka Indiánov a pomocou divadla ich vťahoval do problematiky náboženstva a morálky. Nevyhýbal sa však ani poézii či próze. Známa je jeho poéma na počesť Panny

Márie či početné reportáže z misií. Kultivoval jazyk Indiánov. Zostavil najstaršiu gramatiku jazyka kmeňa Tupi a obširny slovník.

Apoštol Brazílie

V roku 1578 bol José vymenovaný za provinciála do Bahii. O trinásť rokov neskôr sa kvôli únave stiahol z verejného života. Zomrel 9. júna 1597 v usadlosti Retisiba. Už v čase smrti mal povesť svätca. Pri blahořečení mu za zostavenie katechizmu a veľkú mieru zásluh o pokresťančenie Brazílie pápež Ján Pavol II. udelil titul „apoštol Brazílie“.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski: Sol zeme a svetlo sveta 1;
http://en.wikipedia.org/wiki/Jos%C3%A9_de_Anchieta)

Spomienka

Dňa 23.3.2012 uplynie 10 rokov od chvíle, čo si Pán povolal k sebe nášho milovaného manžela, otca, starého otca **PhMr. Gabriela Šimku**.

Nezabúdame a prosíme tých, čo ho poznali o tichú spomienku a modlitbu. S láskou spomínajú manželka a deti s rodinami.

11. marec 2012 - 3. pôstna nedeľa

Č1 - Nevezmeš meno Pána, svojho Boha nadarmo! Ex 20, 1-17

R - Pane, ty máš slová večného života. Ž 19,8-11

Č2 - Lebo čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia...

1Kor 1, 22-25

Ev - Ježiš vstúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytká, oviec a holubov i peňazomencov a povedal im: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“ Židia sa ho opýtali: „Aké znamenia nám ukážeš, že môžeš toto robiť?“ Ježiš im odpovedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“ Hovoril o chráme svojho tela. Keď potom vstal z mŕtvych, jeho učeníci si spomenuli, že toto hovoril, a uverili Písmu i slovu, ktoré povedal Ježiš.

Jn 2,13-25

18. marec 2012 - 4. pôstna nedeľa

Č1 - Aj všetky kniežatá, kňazi a ľud kopili nevernosť na nevernosť...

2Krn 36,14-16

R - Pane, chcem stále pamätať na teba.

Ž 137, 1-6

Č2 - Lebo spasení ste milosťou skrze vieru, je to Boží dar. Ef 2,4-10

Ev - Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. ... Kto v neho verí, nie je súdený. ... A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.

Jn 3,14-21

25. marec 2012 - 5. pôstna nedeľa

Č1 - Svoj zákon dám do ich vnútra a napíšem ho do ich srdca. Jer 31,31-34

R - Bože, stvor vo mne srdce čisté.

Ž 51,3-4.12-15

Č2 - A hoci bol Synom, z toho čo vytrpel, naučil sa poslušnosti...

Hebr 5,7-9

Ev - „Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený. Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život“ ... „Otče, osláv svoje meno!“ A z neba zaznel hlas: „Už som oslávil a ešte oslávim. Nie kvôli mne zaznel tento hlas, ale kvôli vám. Teraz je súd nad týmto svetom, teraz bude knieža tohto sveta vyhodené von. A ja budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“ To povedal, aby naznačil, akou smrťou zomrie.

Jn 12,20-33

Farská kronika

od 26. decembra 2011
do 25. januára 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Dávid Beck
Una Viktória Hot
Lukáš Škraban
Adrián Štefanec
Michaela Bieliková
Alžbeta Suríková
Marián Bielický
Lukáš Hurtiš
Michal Mšáll
Natália Štefancová
Miroslav Kostolník
Daniel Gogola
Matej Kohút
Tomáš Pánis
Michal Sádecký

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Karol Vida a Adriana Sósoková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Anežka Langerová, 76 r.
Johanna Chylová, 88 r.
Martin Kováčik, 20 r.
Tadeáš Fogelton, 66 r.
Ján Škotta, 90 r.
Ludmila Společníková, 78 r.
Elena Pálešová, 62 r.
Veronika Fecková, 64 r.
Štefan Hlocký 68, r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,

A. Karaková, Ing. arch. A. Ugróczy,

Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana: S. Ko-

belová, str. 23 hore -

www.branapd.sk, str. 24 dole - M.

Suvák, zadná strana: B. Markovič

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciamy.

Venujte svoje 2 percentá z dane

2%

Aj tento rok môže daňovník poukázať 2 % z odvedenej dane niektorému zo zaregistrovaných prijímateľov formou takzvanej daňovej asignácie. Vaše rozhodnutie o poukázaní podielu z odvedenej dane Vás nebude nič stáť. Týmto rozhodnutím však môžete finančne pomôcť mnohým dobrým dielam. O vaše dve percentá sa uchádzajú aj viaceré subjekty pôsobiace na území našej farnosti. Pre inšpiráciu dva z nich stručne predstavíme.

Rodinné centrum Brána

Projekt Rodinné centrum Brána pôsobí v priestoroch Trnky na Námestí slobody. Jeho cieľom je poskytnúť priestor, v ktorom môže každý člen rodiny nájsť možnosť prežívať jedinečnosť svojho života. Vytvára podmienky pre stretávanie sa a aktívne trávenie času, či už v podobe voľných stretnutí v obývačke, herni pre deti, alebo na moderovaných stretnutiach - kurzoch a strestkách. Brána chce do rodín vrátiť hodnoty, ktoré sa z nich vytrácajú a skrze silu Ducha Svätého a živé Božie slovo premieňať ich životy. Takisto vníma ako svoje poslanie vedieť reagovať na aktuálne potreby rodín a všetkých ich členov.

Názov: Brána Jn 10,9

Sídlo: Prievidza, 971 01, Lúčna 28/30

Právna forma: Občianske združenie

IČO: 42150566

Podrobné inštrukcie a formuláre nájdete na www.branapd.sk

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Tisíce skautov na celom svete sa riadia morálnymi zásadami zhrnutými v skautskom zákone, ktorý motivuje k univerzálnym hodnotám ako čestnosť, úctivosť, obetavosť, slušnosť či sporivosť. Deti sa na skautingu učia poznávať samého seba, pracovať sa sebe, získavať vôľu prekonať svoje slabé miesta a postarať sa o seba. Poukázaním svojich dvoch percent skautom pomôžete vytvárať pre deti z Prievidze a jej okolia kvalitný výchovný program a ponúknuť deťom nezabudnuteľné zážitky na celý život. Napríklad zorganizovať každoročný letný skautský tábor.

Názov: Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Sídlo: A. Žarnova 860/5-4 Prievidza, 971 01

Právna forma: občianske združenie

IČO: 36121231

Podrobné inštrukcie a formuláre nájdete na www.skautiprievidza.skaut.sk

Detský maškarný ples

Dom kultúry v Necpaloch, 12. február 2012

